

DISSE
R
T
A
T
I
O
N
E
B
R
E
V
I
S,
Q
V
A
demonstratur,

19.

Quantum, quamque vicinum pericu-
lum immineat Angliæ, Galliæ & reliquis
Regnis ac Provincijs Europæ, subiugatâ
Germaniâ & victo Dano.

ET

Quam necesse igitur sit Dano & Germaniæ
periclitanti ac belligeranti absque
omni morâ succurrere.

Anno Domini.
M.D.C.XXVI.

DISSEMINATIO

2000
C/066

66 *REVIEWS*

May 2

Section 2: Right to Information

Anguidae. Molophilidae. Psilidae. Odonata. Notoptera.

Quando a caccia di pinguini la D. G. & G. cominciò
a perdere tempo e pelli di pinguini, la D. G. & G. cominciò
a perdere tempo e pelli di pinguini.

W.D.C.XXAI. *Yuno Domini.*

UN

DISSERTATIO.

Austriaco-hispanicam domum
centum abhinc annis adspiri-
rare ad Monarchiam vniuersa-
lem Europæ, omnibus co-
gnitum est, & ipsi Austriaci
ram verbis ac scripto, quam re-
& opere testantur & confiten-
tur. Carolus V. primus fuit, qui ausus est adspiri-
rare & attollere animes ad concupiscendam Uni-
uersalem Monarchiam, aditu & calle præpara-
to per diadematis Imperialis cum hæreditarijs pro-
vincijs connexionem. Sic scribit Guicciardinus
lib 18. nihil consulius promouendæ Austriacæ do-
minus magnitudinis judicatum fuisse, quam concu-
mulari in uno solo potentiam. Fundamenta Caro-
li V. tanta & talia esse, ut junctæ sibi Imperiali di-
gnitate sperari possit, Italiam omnem & maiorcm
partem Christianitatis reduci posse in Monar-
chiam. Hinc vocatus fuit Maximus, cognomento
per Papam imposito, quod Imperio sua subiectas
haberet, ut dicit Alphonsus Lopezius in opere suo
Genealogico, ambos orbes, veterem & nouum, Lib. 8. cap. 14
nomen meritissimum & tam potenti Principi debi-
tum. Idem Lopezius filium Caroli Philippum re-
cat Monarcham vniuersalem mundi, dominum
virtutisque Orbis: non tam ideo, quod possidat,
nam non possidet, quam quod prætendat & inde
sibi deberi, ac prouinde iusto ciuile à se subiungat
posse prætendat. Sicut Avitus apud Tacitum

Lib. 13. Ann.
cap. 56.

rit Dijs placitum esse, ut arbitrium omniū rerum penes Romanos maneret, & darent aut adi-
merent REGIONES CVI VELLENT; alios judi-
ces, quam seipso paterentur: nū Imperator & no-
mus Aūstriaca in ius & Imperiu[m] Romanoru[m] succē-
dens, predominationē in omnia aua[er]o[n]a affectat
& sibi vendicat. Hæc verò est indeoles, & natura Mo-
nachicæ dominationis, ut omnia imperia & res publicas quas nondum subiectas habet, sibi subiectas.

Kirchner, lib.
de Legatis.

Hispanus quidam Andreas Mendoza paruo li-
bello, quo Bumachiam, in honorem Principis Ca-
rolli Britanni, celebratam describit Urbem Madri-
tū, Caput Mundi, præfixo titulo & inscriptione ap-
pellitat, ac multis rationibus probare amittitur, eū
potiori jure sit Caput Midi, quā olim Rōma fuit,
& vocari debeat, inter alias rationes sunt potissimum,
quod imperium iuræ naturæ & successionalis funda-
tum sit in Philippo, & Hispani, in quorum imperijs
nunquam Sol occidat, latius dominatur, quam
olim Romani: & quod felicissima Hispanoru[m] arma,
leges & imperia dederint terrarum orbi: in Italia,
in Germania, in Africā, Principes & res publicas
stabiluerint, Reges constituerint Mo[ri]eci, pluri-
mos item in Oriente, Muleasen in Tunetāno regno,
Xequira in Mauritania. Quod de Romanis olim
Galgaetus Brittannoru[m] Dux apud Tacitum, hoc
versus de Hispanis hodie Angli dicere possunt:
Raptore[rum] orbis, postquam cuncta vastarib[us] de-
fuerit terræ, & māte scrutantur: si locuples hostis,
auari; si pauper, ambitiofi. Quos non Orien[s], non
Cœcidens latiaverit: soli omnium opes, atque mo-
plani pari affectu concupiscunt, auerte, trucidare,
rapere

la vita
Agricola.

3.
sapero salis nominibus imperium quodque vbi sali-
tudinem faciunt pacem appellant. Et quis est mor-
talium inter Christianos & Barbaros h[ab]et qui ignorat,
scopum & intentionem Hispani esse, totius Orbis
dominatum affectare & prætendere, ut subiugare de-
bitum? sicut magnorum imperiorum natura semper
per suit vicina complecti; ita Hispani maxime est,
vicinas Respublicas & regna datâ aut quæritâ occa-
sione deuorare. Ob id nomen Catholicum, sive
Vniuersum, sibi vendicat, quasi ~~aduocatus~~ & per Vni-
uersum terrarum Orbem regnare, propitio fato de-
beat. Cum igitur omnibus imperitare velit Hispani,
ut inquit Brittannorum regulus Caractacus Tacit. an. lib.
12.

Bellum contra Principes Germaniaæ non alio si-
ne ceptum est, & eum tantâ mole & animis tam
diu continuatur, quam ut in Angliae & Galliae Re-
gibus scilicet: quid enim aliud expeditare possunt
ab Hispanis, quam dolum in præsens, & postea bel-
lum? Lucius primum partus pisces deuorat, ibi il-
lorum sagina adoleuit, magnos adorit, sic Ro-
manæ: euersis prius in Italiam regulis, Reges Afri-
cæ, Ponti, & alios extra Italiam, aggressi sunt. Germa-
nia seruitute accepit, instar gradus est & funda-
menti ad Monarchiam hispanicam ibiqui sunt cu-
niculi sediuntur euentus reliquis Principibus;
illius enim ruina trælitera est cætera Europæ regna.
Henricus II. Galliarum Rex hoc bene nouit, cum
in suis ad Proceres & Ordines Imperij litteris, anno
1552. scriptis, Germaniam pro pugnacium vocat
libertatis ratiqdum in Europâ Regum. Cam-
panella.

ab ordine ad
adversarium

Mitridat.
apud Salust.
Vatro in Sa-
ty frugm.

panella consiliarius hispanicus multis argumentis
demonstravit, non nisi Germaniā domitā domum
Austriacā ad Monarchiam posse ascendere, per il-
lati incipiendum esse, in illā sensim yinci reliquos;
illam etiam propter factiones, & ex diuersitate re-
ligionis suppulchritia dissidia, & propter auctorita-
tem Imperatorij fastigij & propter tot' potentium
Prælatorū studia, omniū opportunā vīctoriā & in-
go: illā vero libertate cōsuetā manente, nihil cum
succesu contra alios tentari. Facile etiam, & quāvis
occasione, motus ibi excitari possit, quibus Hispa-
nus & domus Austriaca diuertatur alium extra Im-
perium Principem, vel Gallum, vel Angulum, vel Ba-
tavos bello aggredia. Si saltem Principes Electores
tantum libertatis & animorum nasciscerentur dele-
gandi ex altā domo Imperatorem, actum esse de po-
tentia Austriacā, & eam etiam extra imperium ca-
suram, & vilescituram. Germaniam igitur prius
perdomandā, & in potestatem redigendam, si nolit
in proposito & opprimendis cæteris Regibus tur-
bari. Imperator hodiernus ipse in suis ad Zunigam
Hispaniae Regis consiliarium literis nuper scriptis:
fundamenta, inquit, auguste domus nostræ Dei
gratiā rām latè per orbem terrarum dominantis, in
Germaniā esse, maiores nostri semper judicauit,
quæ ed magis ab hostiis vi defendenda sunt, quo
propriorijs suffossum rhina. Cum Gabor Transilua-
nus anno 1621. potenti & vitoriose exercitu Au-
striam devastaret, Hispanus per Oratorem suum,
Comitem Ognatensem hoc cōsulim proposuit
Imperatori, omnibus modis, etiam durissimis cam
conditionibus pacem cum Gabore, & in Otiate
paciscendam

pacis eadem esse; cum enim facilis & promptius Principes in Imperio tumultantes, in ordinem redigi, potentiam in Germaniam stabiliri, Septentrionem tenari posse; eo facto reliquam Europam dominationem nec euitaturam, nec recusatam. Tum enim omnes militi copias in Germaniae limites, disponi fas esse, consensu principibus, armis supradictis, continuo periculi metu coercendis & consummandis: sic etiam tractatus confederationum & conuentuum, non ariusque rerum molitiones impediti, & Batavorum res in ardorem cogi, auxilijs, alimentis, & viribus resistendi ademptissimas esse vias, hos gradus ad potentiam bene constabiliendam. Hoc consilio approbato Ferdinandus cum Gabore Niclasburgi & Uedinburgi statim pacem durissimis conditionibus pepigit. In Germania certe hostes portiona sua robora exercitum primarium, tanquam inuidiam & perpetuam aciem, habent, compositum ex Vitis omnium ubique hostium viribus, Ligistarum, Imperatoris, Hispani, &c, si opus est, Poloni. Ille in omnes partes excubar, ille inflar cordis & Capitis est, qui calorem & fomentum diffundit ad solique, quos habent iralijs partibus subordinatos. Ut ita dicam, exercitus qui membra sunt, & vel ex Hispani, vel Imperatoris viribus solidis constant, at in hoc vixit sunt, ut diximus, omnium hostium robora, ad hunc conseruandum omnes contribuunt, in hoc sedem ac fundatum rei bene gerendae possim, ad hunc, tanquam tuncum propugnaculum se recipiunt, hoc contineat in metu suspectos, motus praeficiunt & coercent, si aliquid in finibus nutat & turbat, si domi nonarum rerum molitiones timentur, si amici & soci in periculo sunt, si auxilia petuntur; nesciunt firmant, si poetae screbant, amica facillant, auxilia

auxiliis inveniuntur. Principes Ligistæ, & cladem Austriae ad huius exercitus conservatiōnē, à qua omnem salutem & tutelam dependere norunt, tanto promptius & liberabūs contribuunt, quamq; maius periculum ipsi si immittere norunt. Pro mero & decrto. Vbiq; omnes, alijs tamen in locis hostis fortuna, robur & animis, simul concidant necesse est, pecunias & viros impfant; sed ad remota suenda militare impeditur; victor autem progressi potest, nullo resistere audente, nec vires tam cīca accolligere valent, quia plures ad

Tac in Agric. conservandum hunc exercitum, quem ut res secundæ continent, ita aduersæ, & vna aliqua magna victoria, cīd, dissolvent, contribuunt; & uno aut altero oberto & viato, reliqui attorati & in domesticis protegendi satis occupati, hanc poterunt tam promiscue conferre vires & opes, & se domi nudos præbere.

Ex his, & alijs, que adduci possent, manifestum est, ne opum hostis esse nullum alium, quam debellat Germania Monarchiam fundare, & reliquos Europæ Reges, vnum post alium, sub iugum mittere. Et sicut, si Hispani Germania absoluere potiuntur, per Hispani vel exhaustis Indijs, hanc istam loco habebunt: sicut Germania, regnum est totius Europæ amplissimum & potentissimum, tot emporijs, tot vrbibus Imperialibus, tot Dynastijs potentibus insigne.

Lips in dedi-
cat Centu-
rize ad Germe-
& Gallos ex-
Lucretio.
Rebus optima homin; multæ mortalia vñum vñ.
Et, quod in primis ad Monarchiam Austriacam
conserit, in meditullie Europa situm. Si vel ex qua-
libet Republica, & civitate Imperiali, & à quolibet
Principe, non nisi vnam tuimam aut cohærem co-
gunt, & ali faciunt; exercitum perpetuus socium re-
regao succēndo sufficiens fortipabunt, & suspen-
tunt

7
bunt. Quod si urbes Hanseaticas & maritimas, Hamburgum, Lubecam, Bremam, Embdam, & reliquas, quæ haud procul absunt à discrimine, hoste tām vicino & prægredi annitente, subiugant; potentissimas clas- ses instruere; & à Septentrione, & à Meridie Angliam Galliamque infestare possunt. Ne dicamus, tūm eos commercia impedituros, & non nisi, cum quibus ve- lint exerceri passuros. Et licet interea alibi aliquid amittant, subiugatae tamen Germaniae viribus facile postea recuperabunt. Hoc ex eo tanto luculentius apparet, quod tantis tamque infestis animis vndi- quaque contractis in unum viribus Dano & inferio- ris Saxonie circulo incumbant & bellum continent. Si enim Danum profligant, inferiori Saxoniam, ci- uitatibus Hanseaticis, & Oceani Germanici domi- nio atque ita totā Germaniā potientur, initium & fundamentum Monarchiæ securum & firmum stabili- lent; & reliquum laborum in cætera Europæ regna facillimum effectu efficient, non in unum dies, sed in perpetuum victores.

Quod apud Liuium Hanniball & Scipio de illâ fatali Carthaginensibus pugnâ prædicabant, ante crastinam noctem cogitatum, Roma an Carthago iura gentibus daret; neque eam Africam aut Italiam, sed orbem terrarum victoriæ præmium fore; hec nunc quoque dici potest, nempè Dano deuicto & debella- to, apparitum, Austria & hispanam domum iura Europæis daturam, neque enim Germaniam aut in- fieriorem Saxoniam, sed Europam totam victoriæ præmium esse. Experienciam pugnæ Pragæcis, quæ su- periorem partem Germanias, quicquid est intra Danu- bium & Rhenum, perdidit, didicrunt, quid sit præ- Lib. 30. ca
32.
. siq. bii
11
lio

lio vincere cum, unde plurimum fortuna dependet in Republica, qui deinde caput suis defensionis amplius habere nequeant, metu & consuione in desperationem adi. Si enim Danum vincunt, simul inferiori Saxoniam, ciuitatibus Hanseaticis omnibus, sicut dicitur, Oceanii Germanici dominio, atque ita tota Germania sine controuersia potientur, & sic potentiae fundamentois bene stabilitis, reliquæ Europæ breui & absque magno impedimento seruitutem imponent. Nullus deinceps exterorum Regum se mouere audebit; omnes res conciamatas judicabunt, & deserent, Batavi unde quaque circumcelli vel per se concident, vel vicibus super ingredientibus iunctis subito opprimentur. Anglus à Germaniâ, à Flandriâ, à Lusitanâ infestatur; Hispani potentia per Oceanum, sicut per terram, accessione tot urbium maritimarum tremenda erit, nullo resistere & se defendere satis valido. Gallus inter suos cancellios inclusus, nobiscere audebit; commercia nulla Anglia, nulla Batavia, nulla Gallia habebunt, nisi ex gratiâ Hispani & Imperatoris. O quam deplorandum est! res omnes per Europam Regum & Principam hodie & extremis reductas esse, & viceversori & singulorum libertas, & salus à tanti paruo momento ac filo dependat in victo enim Dano, & subiugata Germania, cæteri via amplius etiam vires coniunxerint, sua defensione percuti; enim etiam belli moles in Anglos derinabitur.

uid. epist.

15.

Exemplum tam non proprium quam rite sequitur.
At, *Quis dubitas quia vicinam extinguiere flammam.*

Proxime gliscere in curva signe domini. *Proxime* *Bella instar flammæ serpentis, si proxima corripiantur, nisi extinguiuntur in illis locis ubi ardentes. Sibellum in*

in Bohemiam extinctum fuisse Germaniam non confabatur; si in inferiore Saxonia & apud Danum non extinguitur, ad vicinam Angliam mox scientillas diffundet. .91

Hinc apparet & tanquam in parua tabula conspicitur, quantum quamque vicinum periculum imminent reliquis in Europa regnis, si vel parum per saltus distulerint subuenire Dano, quæ opibus, quæ vitibus, quæ consilio. Qui aedificia evertere & solo ablidere volunt columnas & fundamenta sollicitant & commouent, subvertuntque: hoc facto subito tota mole concidit. Columnæ & lapides, qui priores exceduntur difficilis loco mouentur, quæ sequuntur faciliter & minori cum labore aedificio iam inclinante: si citius vincentur reliqui Europa Reges & Princes, quam fuerunt victi primi. Romanis victoria contra Carthaginenses prima potentia obsecula plus laboris & sanguinis constitit, quam illæ quæ vel contra Antiochum, vel Philippum, vel Iugurtham, vel Mitridatem Asiae & Africæ ac Ponti Reges obtinuerunt. In Germania prima religionis & libertatis columnæ fuit Elector Palatinus hanc hostes primæ subvertere aggressi sunt, quæ eversa statim superier Germania in ergastulum detrusa fuit, sublatæ religionis & libertatis possessione & servitute, ac superstitione introductæ. Iam secundam columnam adorti sunt & deievere videntur, quæ est Danus: illæ proximata inferior Saxonia, & consequenter quicquid est in Imperio & Germania vno impetu corrut. Testia columnæ, quæ est Anglia, & cum proxima erit, quæ oculis paret, similitudine religionis & libertatis & omnisque Europa salutem, omnimodo adiungetur. Sola autem dies subsistit.

re nequibit, nec adificium, ut sic dicam, ⁱⁿ communis
 libertatis & melioris religionis sustinere, minus la-
 bentes partes attollere poterit. Imò quod Galga-
 cus Brittaunicus dux dicit; sicut in familiâ nouissi-
 mus quisque seruorum, & conseruâs iudicio, sic in
 hoc orbis terrarum famulatu, ut nouissima, ita om-
 nium vilissima in excidium petitur. Quocirca si
 Angli & Galli à cœrui cibis discrimen depellere, &
 libertate veteri, ac foci & aris frui, intraque mu-
 ros pacem habere, tutique esse desiderant, necesse
 est ut Danum, & reliquos, qui ante Vallum & me-
 nia, ut sic dicam, Galliæ & Angliæ pugnant om-
 ni axilio & ope, idque sine dilatatione, juvent & sub-
 sistere faciant; ipsi etiam simul manum distracten-
 dis tam potenteris hostis, viribus admeuant, quo pro-
 pulsatis periculis, & restitutis amicis, libertateque
 & religione recuperata, tuta ac secura pax Euro-
 pa reddatur. Quod si vero differre perrexerint, aut
 contemptis his sanis consilijs, sociorum incu-
 riosiores erunt, & in contribuendis ad alimentum
 belli subsidijs tardiores, vel auari, frustrâ postea
 pœnitentib[us]; sed proprij exitij tanquam turdi, qui
 sibi ipsis malum cacant, ut proverbio dicitur, au-
 tores perpetuâ apud posteritatem ignominia & de-
 testatione vapulabunt. Nunquam melius opes no-
 stras impondimus, nunquam utilius & tutius foeneramus, quam
 pro salute & conseruâ patriæ, religionis & liber-
 tatis, & nostrorum ipsorum. Nulla bestiarum
 est, quam non partem aliquam sui corporis malis per-
 deret, quam totum expedit sanè milles, condere,
 quam semel deglubi, & aliquid lanza viluò dare,
 quam

quam defrausta pelle necari. Si pugnat; O E-
XOPÆI, conferre opes & vires, ut eas & vesmet-
ipsos conseruetis, quam ut vieti ab hostibus exco-
riemini, & cum omnibus fortulis vestris, religio-
nis etiam bono vnico i animarum solatio; & aucta
libertate priuemini, atque ita in perpetuum ergastu-
lum detrudamini. O quam sœpè pœnitent nunc Bo-
hemi, & major Germanorum pars, quod non prom-
ptiores & liberaliores fuerint, ac omnia que habue-
runt sub coelo fortunæ bona contribuerint pro defen-
sione patriæ, quod non fortius & viriliter rem ag-
gressi sint, & discrimini ab initio constantius alacrius
que cunctis opibus impensis restiterint: nunc omni-
bus bonis spoliati, vel in exilio extorres degunt, vel
duro sub iugo suspirant. Hoc vobis exemplum sit,
quod vestra recti, componatis; & per aliena experi-
menta docti, ne quæritis quemadmodum exteris exem-
pli sitis. Si quid dominisimulatum, contentionum &
malorum yes angitauit turbat; & impedit, vel poni-
te, vel seponite, patiè amorem & salutem, præferte, ma-
iori & cōmuni periculo primum occurrite, imitari exé-
plū Aristidis, qui Themistocli valde aduersus, cum ta-
menva in legatione missi essent, & Græcia patria vici-
no hoste Xerxe periclitaretur, visu, o Themistocles in-
quit, inimicitas paulisper hūa depobamus, & cecepuri
eas cum redierimus, & hostem à patria depulerimus?

Cum furit in Venerem, pelagi se littore sūt,
Vipera, & ab stomacho dira venena vomit.

Salust. in E
Mitrdat,
Tacit. iu v
Agricel. 1
1. 3². cap. 2

Plutarch.

Murenamq; etiam ingenuis fibulis solitus, & inimicis
sibi subiunctis appetit illa virtus.
Sic qui Reipublice & salutem amant, omnia quæ habent,
privatae similitatem & odium deponunt, & publici
boni

Alciatus in
Emblem.

boni causâ ex agunt, quæ necessitas & conservatio
communis flagitat. Si nautæ & remiges qui vnâ
naue vehuntur, & pari periculo tanguntur, digladi-
ti vollente tempestate ingratent, an non omnes vnâ
perirent? se conjugunt potius ad communæ discrimi-
nem avertendum: odia resumunt & vleiscuntur si in
terras redeunt & sic tutum.

Requiritur denique, ut eitò & absque dilatatione sub-
sidia ferantur, & confessim fiant, quæ necessaria sunt,
ne inutili cunctatione agendi tempora deliberando
perdantur, neve dies rerum verbis terantur, & sic post
festum auxilia veniant.

Sumitum incaessum elipeus post vulnera, frustra
Tum separant, cum sunt Bergama capta, Phryges.
Empiger à parsib; populus non deside cura;
Differit quiescere pellere domna mortu.

Se non excusas, non querit fingere causas,
Haud li: quis datum crescere de fidia.
Impletus effrenis graniorum turba malorum,
Dum trahit vana temporaca ex maris.
Et dum vos destra non t'agit cura saluis,
Sed sinuis steriles ire redire dies,
Interea stolidis hostiis non segnibus instant;
Plus virginali, aliis fortè cum simulant.

Duo in primis Rempublicam Christianam hodiè affli-
xerunt, & in eum, in quo nunc est, calamitosum statu-
m deduxerunt, primò, quod singulos semper pu-
gnare levamus, & nos iis, qui bello fatigabantur
non

non statim conjunctim, rebus illorum adhuc flentibus, sed vel aliorum labores nos curios fore possunt: vel res alienas nostro periculo curiosos velut mus: cum tamen res aliena non sit, sed tua.

Paries cum proximum aderat.

Itaque dām singulā pugnātū, uniusq[ue] vincibantur, Secundō, dici non potest, quantum hastatus cū erationis malo, quoniam nihil perniciōsissimū est, pessimātū. Quod si adhuc mōras neglegere, & rerum momenta negligere, Anglia & Gallia p̄gunt, mox cæteros etiam, qui adhuc in Germaniā superfluit, socios perdent, poenās tandem grauissimas dementiæ luituræ & seruitiū cū illis passuræ. Nunc igitur, quoniam adhuc aliquid temporis restat, & dum rerum momenta vrgent, maturā & celeri opus est coniunctione. Hostis iam opportunitas est, eius potentia in imperio nondum stabilita; imperium inquietum, nec diu retinendum, chutina felicitas & in fastigio rotæ collocata mutationi & casui propria, cariarum tot continuis bellis exhaustarū, usq[ue] dispatiis, q[ui]m propter bella in Italia, in Belgia, & in Germaniā: tūm propter cepias hinc inde in finibus & præsidijs dispositas obmetum. Bohemia cum vicinijs prouincijs sub duro iugo suspirat, & non nisi exutiendi occasiōnem optat. Vogari & Transiluanus proni ad motus, & subito in bellum accendendi: tot Proceres patrijs sedibus extorti, 300 millia libertate religiosis orbati, & ad aliena sacra coacti, tot innocentēs oppresi, si via facta fuerit, prorupturi. Bavari amicitia fluxa & fortunæ affecta, qui nunc hostes mox futuri socij & Amici. Principes & Ordines imperij non affectu, sed terrorē retinentur, quo re-

*Tacit. in vita
Agelis. 10.*

Seneca.

moto

